

Til lovforslag nr. L 68. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 8. december 1994

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand

(Ændring af reglerne om kontanthjælp m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren og justitsministeren, som disse har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra:

Faggruppen af socialrådgivere ansat i fagbevægelsen,

Pædagogstuderendes LandsSektion og Studenterrådgivningen.

To af de skriftlige henvendelser til udvalget og socialministerens kommentarer hertil er optrykt som bilag til betænkningen.

Der er af socialministeren stillet et ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Fremskridtspartiets, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet kan stemme for det stillede ændringsforslag.

Med dette lovforslag indskrænkes bistanstlovens muligheder yderligere. Det bliver stadig vanskeligere at fastholde det, der var bistanstlovens oprindelige formål: at undgå, at en ulykkelig social begivenhed endte i en social

deroute. Forslagets samlede virkninger er, at bistanstsydelserne samlet forringes med 457 mio. kr. - næsten ½ mia. kr. Med dette forslag lukkes de sidste åndehuller i bistanstloven, som godt 10 års borgerligt styre i Danmark ikke turde røre ved.

SF skal specielt pege på følgende forringelser/nedskæringer, der følger af denne lovgivning:

1. Loftet over § 37 og § 37 a efter en periode på 12 måneder.

Dette loft vil umuliggøre ønsker om at flytte en familie til en mere hensigtsmæssig bolig. Med loftet bliver det bl.a. svært at føre en langsigtet socialpolitik f.eks. i tilfælde, hvor man ønsker at leve op til Byudvalgets anbefalinger. Desuden flyttes ansvaret i sagerne væk fra et kommunalt ansvar til kun at blive den enkeltes ansvar. Det vil ramme hårdt specielt i de kommuner, der slet ikke eller stort set ikke sikrer almenyttigt boligbyggeri.

2. Forhøjelsen af aldersgrænsen for ungesatserne fra 23 år til 25 år.

SF finder det urimeligt og ungdomsfjendsk at blive ved med at forhøje aldersgrænsen. Det er urimeligt at ramme de unge økonomisk, fordi samfundet vender dem ryggen ved ikke at sikre et tilstrækkeligt antal uddannelsespladser/arbejdspladser.

SF finder det helt bagvendt at argumentere som lovforslaget, at de unge skulle have behov for det som et incitament til at gå i gang med uddannelse. Det er dog en kendsgerning, at en stor del af disse unge er unge,